

КОПІЯ

ОКРУЖНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД міста КИЄВА

01051, м. Київ, вул. Болбочана Петра 8, корпус 1

ПОСТАНОВА

ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

м. Київ

03 серпня 2017 року

12 год. 08 хв.

№ 826/5032/17

Окружний адміністративний суд міста Києва у складі головуючого судді Вскуа Н.Г., за участю секретаря судового засідання Багрій М.В., позивача - Козиревої Т.А., представника позивача – Бурмагіна О.О., представників відповідача - Петрука Я.Ю., Сидорченка В.В., розглянувши у відкритому судовому засіданні адміністративну справу

за позовом

Козиревої Тетяни Андріївни

до

Публічного акціонерного товариства "Національна акціонерна компанія "Нафтогаз України"

про

визнання протиправними дій, зобов'язання вчинити дії,

На підставі ч.3 ст.160 Кодексу адміністративного судочинства України у судовому засіданні проголошено вступну та резолютивну частини постанови. Виготовлення постанови у повному обсязі відкладено, про що повідомлено осіб, які брали участь у розгляді справи, з урахуванням вимог ч.2 ст.167 Кодексу адміністративного судочинства України. Під час проголошення вступної та резолютивної частин постанови сторонам роз'яснено зміст судового рішення, порядок і строк його оскарження, а також порядок отримання повного тексту постанови, визначеного ст.167 Кодексу адміністративного судочинства України,

ВСТАНОВИВ:

Козирева Тетяна Андріївна звернулась до Окружного адміністративного суду міста Києва з позовом до Публічного акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія» Нафтогаз України», в якому просить:

- визнати протиправними дії Публічного акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія» Нафтогаз України», що виявилися у відмові надати Козиревій Тетяні Андріївні відкрити публічну інформацію на підставі Закону України «Про доступ до публічної інформації», а саме: копії контрактів НАК Нафтогаз України, укладених з бельгійською компанією CabinetDN та американською компанією ValueBridge;

- зобов'язати Публічне акціонерне товариство «Національна акціонерна компанія» Нафтогаз України» надати Козиревій Тетяні Андріївні протягом п'яти робочих днів з дня набрання чинності рішенням суду відкрити публічну інформацію, а саме: копії контрактів НАК Нафтогаз України, укладених з бельгійською компанією CabinetDN та американською компанією ValueBridge.

В обґрунтування вимог позивач зазначає про те, що відповідачем було протиправно відмовлено у наданні інформації згідно із його запитом від 03.04.2017 року, що на його думку, є порушенням вимог Конституції України, Закону України «Про інформацію», Закону України «Про доступ до публічної інформації».

В судовому засіданні позивач та представник позивача позовні вимоги підтримали та просили позов задовольнити в повному обсязі.

Представники відповідача проти позову заперечували, просили відмовити у задоволенні позову з тих підстав, що відповідачем правомірно було відмовлено в наданні публічної інформації на письмовий запит позивача, оскільки Публічне акціонерне товариство «Національна акціонерна компанія» Нафтогаз України» не є розпорядником інформації відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації». Крім того зазначив, що Національна акціонерна компанія "Нафтогаз України" не уклала контрактів з бельгійською компанією CabinetDN та американською компанією ValueBridge.

Заслухавши пояснення позивача, представника позивача та представників відповідача, розглянувши подані документи та матеріали, всебічно і повно з'ясувавши всі фактичні обставини, на яких ґрунтуються позовні вимоги, об'єктивно оцінивши докази, які мають юридичне значення для розгляду справи і вирішення спору по суті, суд приходять до висновку, що позовні вимоги є підставними та такими, що підлягають до часткового задоволення, з наступних мотивів та підстав.

Козирева Тетяна звернулася із запитом про надання публічної інформації від 03.04.2017 року, в якому просив надати копії контрактів НАК Нафтогаз України, укладених з бельгійською компанією CabinetDN та американською компанією ValueBridge.

Листом від 04.04.2017 року позивачу було повідомлено, що надання копії контрактів Компанії, не містить вимог щодо надання інформації, стосовно якої Компанію може бути визнано розпорядником відповідно до вимог Закону України "Про доступ до публічної інформації". При цьому зазначено, що компанія не надає інформацію щодо укладених контрактів з огляду на її комерційний характер.

Позивач вважає відмову відповідача надати запитувану публічну інформацію із зазначеними вище підставами протиправною, такою, що суперечить вимогам чинного законодавства України і порушує її право на отримання інформації, що і стало підставою для звернення позивача з даним позовом до суду.

Надаючи правову оцінку спірним правовідносинам, суд зазначає наступне.

Порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, що знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом, та інформації, що становить суспільний інтерес визначає Закон України "Про доступ до публічної інформації" від 13 січня 2011 року №2939-VI (із змінами та доповненнями) (далі – Закон №2939-VI).

У преамбулі та ст.1 Закону України « Про доступ до публічної інформації» визначено порядок здійснення та забезпечення права кожного на доступ до інформації, що знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом, та інформації, що становить суспільний інтерес. Публічна інформація - це відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка знаходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Згідно ст.5 Закону України "Про інформацію" кожен має право на інформацію, що передбачає можливість вільного одержання, використання, поширення, зберігання та захисту інформації, необхідної для реалізації своїх прав, свобод і законних інтересів.

Частиною 2 ст. 6 Закону України "Про інформацію" передбачено, що право на інформацію може бути обмежене законом в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку, з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя.

Так, у відповідності до ч. 2 ст. 29 Закону України "Про інформацію" предметом суспільного інтересу вважається інформація, яка свідчить про загрозу державному суверенітету, територіальній цілісності України; забезпечує реалізацію конституційних прав, свобод і обов'язків; свідчить про можливість порушення прав людини, введення громадськості в оману, шкідливі екологічні та інші негативні наслідки діяльності

(бездіяльності) фізичних або юридичних осіб тощо.

Як вбачається з матеріалів справи, предметом суспільного інтересу у даній справі є контроль за витрачанням публічних коштів.

Згідно статті 13 Закону України «Про доступ до публічної інформації» розпорядниками інформації для цілей цього Закону визнаються: юридичні особи, що фінансуються з державного, місцевих бюджетів, бюджету Автономної Республіки Крим, - стосовно інформації щодо використання бюджетних коштів.

Відповідач є суб'єктом господарювання, засновником та єдиним акціонером якого є Кабінет міністрів України та володіє інформацією, що становить суспільний інтерес, у зв'язку з чим є розпорядником інформації в розумінні положень ст.13 Закону України "Про доступ до публічної інформації" стосовно інформації щодо використання бюджетних коштів.

У відповідності до ч.2 ст.1 Закону України "Про доступ до публічної інформації" публічна інформація є відкритою, крім випадків, встановлених законом.

Згідно з ч. 5 ст. 6 Закону України "Про доступ до публічної інформації", не може бути обмежено доступ до інформації про розпорядження бюджетними коштами, володіння, користування чи розпорядження державним, комунальним майном, у тому числі до копій відповідних документів, умови отримання цих коштів чи майна, прізвища, імена, по батькові фізичних осіб та найменування юридичних осіб, які отримали ці кошти або майно.

Таким чином, з огляду на положення чинного законодавства, інформація про розпорядження, використання бюджетними коштами, у тому числі до копій відповідних документів, умови отримання цих коштів, прізвища, імена, по батькові фізичних осіб та найменування юридичних осіб, які отримали ці кошти, є відкритою публічною інформацією, яка повинна надаватися за запитами.

Посилання відповідача на те, що він є юридичною особою приватного, а не публічного права, тому не є розпорядником інформації, не приймаються судом до уваги оскільки Закон України « Про доступ до публічної інформації» до розпорядників інформації відносить не тільки суб'єктів владних повноважень, а й юридичних осіб, що фінансуються з бюджету стосовно інформації щодо використання бюджетних коштів. Позивач просив надати йому копії контрактів НАК Нафтогаз України, укладених з бельгійською компанією CabinetDN та американською компанією ValueBridge, які безпосередньо стосуються використання бюджетних коштів.

Відповідач обґрунтовує свою відмову у наданні документів на запит тим, що копії контрактів НАК Нафтогаз України, укладених з бельгійською компанією CabinetDN та американською компанією ValueBridge та інформація щодо таких є комерційною таємницею, на яку не розповсюджується дія Закону України « Про доступ до публічної інформації». Суд не погоджується з позицією відповідача, оскільки Закон України « Про доступ до публічної інформації» є спеціальним законом, що регулює правовідносини між запитувачами інформації та розпорядниками інформації.

Згідно ст.22 Закону України "Про доступ до публічної інформації" розпорядник інформації має право відмовити в задоволенні запиту в таких випадках: 1) розпорядник інформації не володіє і не зобов'язаний відповідно до його компетенції, передбаченої законодавством, володіти інформацією, щодо якої зроблено запит; 2) інформація, що запитується, належить до категорії інформації з обмеженим доступом відповідно до частини другої статті 6 цього Закону; 3) особа, яка подала запит на інформацію, не оплатила передбачені статтею 21 цього Закону фактичні витрати, пов'язані з копіюванням або друком; 4) не дотримано вимог до запиту на інформацію, передбачених частиною п'ятою статті 19 цього Закону.

Статтею 6 Закону України "Про доступ до публічної інформації" передбачено, що інформацією з обмеженим доступом є: 1) конфіденційна інформація; 2) таємна інформація; 3) службова інформація.

Обмеження доступу до інформації здійснюється відповідно до закону при дотриманні сукупності таких вимог: 1) виключно в інтересах національної безпеки, територіальної цілісності або громадського порядку з метою запобігання заворушенням чи злочинам, для

охорони здоров'я населення, для захисту репутації або прав інших людей, для запобігання розголошенню інформації, одержаної конфіденційно, або для підтримання авторитету і неупередженості правосуддя; 2) розголошення інформації може завдати істотної шкоди цим інтересам; 3) шкода від оприлюднення такої інформації переважає суспільний інтерес в її отриманні.

Отже, у доступі до публічної інформації може бути відмовлено виключно в інтересах національної безпеки, якщо розголошення цієї інформації може завдати шкоду цим інтересам та якщо шкода від розголошення інформації переважає суспільний інтерес.

В судовому засіданні 03.08.2017 року, позивача було допитано в якості свідка. Надаючи пояснення, Козирева Т.А. повідомила, що існують контракти укладені між бельгійською компанією CabinetDN. Відповідач зазначає про відсутність укладених контрактів укладених з бельгійською компанією CabinetDN та американською компанією ValueBridge, що викладено в письмових запереченнях.

Оскільки інформаційний запит позивача за своєю сутністю розглянутий не був, суд не надає оцінки зазначеним вище позиціям сторін та не оцінює наявність чи відсутність витребуваної інформації у відповідача.

Враховуючи вищезазначене, а також той факт, що Публічне акціонерне товариство «Національна акціонерна компанія» Нафтогаз України» є розпорядником запитуваної інформації, а сама інформація не відноситься до комерційної, суд вважає за необхідне зауважити наступне.

Відповідно до частини 1 статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України завданням адміністративного судочинства є захист прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, інших суб'єктів при здійсненні ними владних управлінських функцій на основі законодавства, в тому числі на виконання делегованих повноважень.

Суд при вирішенні справи керується принципом верховенства права, відповідно до якого зокрема людина, її права та свободи визнаються найвищими цінностями та визначають зміст і спрямованість діяльності держави (ч. 1 ст. 8 Кодексу адміністративного судочинства України).

Відповідно до ст. 159 Кодексу адміністративного судочинства України судові рішення повинні бути законним і обґрунтованим. Законним є рішення, ухвалене судом відповідно до норм матеріального права при дотриманні норм процесуального права. Обґрунтованим є рішення, ухвалене судом на підставі повно і всебічно з'ясованих обставин в адміністративній справі, підтверджених тими доказами, які були досліджені в судовому засіданні.

Відповідно до ч. 2 ст. 162 цього ж Кодексу суд може прийняти іншу постанову, яка б гарантувала дотримання і захист прав, свобод, інтересів людини і громадянина, інших суб'єктів у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку суб'єктів владних повноважень.

Таким чином, суд вважає позовні вимоги позивача такими, що не підлягають задоволенню.

Водночас, в силу положень ч. 2 ст. 11 Кодексу адміністративного судочинства України суд може вийти за межі позовних вимог тільки в разі, якщо це необхідно для повного захисту прав, свобод та інтересів сторін чи третіх осіб, про захист яких вони просять.

Враховуючи наведену процесуальну норму Окружний адміністративний суд міста Києва вважає, що для повного захисту прав, свобод та інтересів позивача в рамках даного адміністративного спору необхідно вийти за межі позовних вимог та визнати протиправними дії Публічного акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія» Нафтогаз України» по відмові в наданні публічної інформації на запит Козиревої Тетяни Андріївни від 03.04.2017 року відповідно до вимог Закону України "Про доступ до публічної інформації" та зобов'язати Публічне акціонерне товариство «Національна акціонерна компанія» Нафтогаз України» розглянути запит Козиревої Тетяни Андріївни від 03.04.2017 року та надати відповідь згідно вимог Закону України "Про доступ до публічної інформації".

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Частиною третьою статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України передбачено, що у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони: на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано; обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії); безсторонньо (неупереджено); добросовісно; розсудливо; з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи несправедливій дискримінації; пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія); з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення; своєчасно, тобто протягом розумного строку.

Згідно з частиною першою статті 71 Кодексу адміністративного судочинства України кожна сторона повинна довести ті обставини, на яких ґрунтуються її вимоги та заперечення, крім випадків, встановлених статтею 72 цього Кодексу.

Відповідно до частини другої статті 71 Кодексу адміністративного судочинства України в адміністративних справах про протиправність рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень обов'язок щодо доказування правомірності свого рішення, дії чи бездіяльності покладається на відповідача, якщо він заперечує проти адміністративного позову.

На думку Окружного адміністративного суду міста Києва, відповідачем не доведено правомірності своїх дій з урахуванням вимог, встановлених частиною другою статті 19 Конституції України та частиною третьою статті 2 Кодексу адміністративного судочинства України, тому, виходячи з системного аналізу положень законодавства України та доказів, наявних у матеріалах справи, адміністративний позов Козиревої Тетяни Андріївни підлягає частковому задоволенню.

Керуючись статтями 2-7, 69-71, 94, 160-163, 167, 254 Кодексу адміністративного судочинства України, Окружний адміністративний суд міста Києва,

ПОСТАНОВИВ:

Адміністративний позов задовольнити частково.

Визнати протиправними дії Публічного акціонерного товариства «Національна акціонерна компанія» Нафтогаз України» по відмові в наданні публічної інформації на запит Козиревої Тетяни Андріївни від 03.04.2017 року відповідно до вимог Закону України "Про доступ до публічної інформації".

Зобов'язати Публічне акціонерне товариство «Національна акціонерна компанія» Нафтогаз України» розглянути запит Козиревої Тетяни Андріївни від 03.04.2017 року та надати відповідь згідно вимог Закону України "Про доступ до публічної інформації".

В іншій частині позовних вимог відмовити.

Постанова набирає законної сили в порядку передбаченому ст. 254 Кодексу адміністративного судочинства України та може бути оскаржена в апеляційному порядку повністю або частково за правилами, встановленими ст. ст. 185-187 Кодексу адміністративного судочинства України, шляхом подання через суд першої інстанції апеляційної скарги.

Повний текст рішення складено та підписано 10.08.2017 року.

Суддя

Н.Г. Векуа

